

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 163/2016
09.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.П., у поступку изручења, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адв. М.П. и адв. И.Г., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Сомбору Кв. бр. 92/15 од 07.10.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1724/15 од 10.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног З.П., адв. М.П. и адв. И.Г., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Сомбору Кв. бр. 92/15 од 07.10.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1724/15 од 10.11.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сомбору Кв. бр. 92/15 од 07.10.2015. године у ставу 1 утврђено је да су испуњене претпоставке за изручење надлежним органима Републике Хрватске лица странца З.П., држављанина Р.Х., на основу молбе за изручење Републике Хрватске ради вођења кривичног поступка у Републици Хрватској пред Опћинским судом у Госпићу, по оптужном предлогу Опћинског државног одвјетништва у Госпићу бр. К-ДО 170/09 од 25.03.2009. године који се води под бр. К 114/09 због кривичног дела кривотворење исправе из члана 311. став 1. и 2. Казненог закона и кривичног дела овјеровљавања неистинитог садржаја из члана 315. став 1. и 2. Казненог закона.

Истим решењем утврђено је у ставу 2 да нису испуњене претпоставке за изручење надлежним органима Републике Хрватске лица странца З.П. држављанина Р.Х. ради вођења кривичног поступка у Републици Хрватској пред Опћинским судом у Госпићу по оптужном предлогу Опћинског државног одвјетништва у Госпићу бр. К-ДО 445/05 од 30.11.2005. године, који се води под

бр. К 114/09 због кривичног дела кривотворење исправе из члана 311. став 1. и 2. Казненог закона.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1724/15 од 10.11.2015. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног З.П. изјављене против решења Вишег суда у Сомбору Кв. бр. 92/15 од 07.10.2015. године.

Против правноснажних решења Вишег суда у Сомбору Кв. бр. 92/15 од 07.10.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1724/15 од 10.11.2015. године захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног З.П., адв. М.П. и адв. И.Г., због повреде одредаба члана 460. став 1, члана 16. став 2. и став 5. ЗКП у вези са чланом 14. став 1. Закона о потврђивању уговора између Републике Србије и Републике Хрватске о изручењу, те члана 5. став 4. и члана 16. став 1. тачка 1) Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, с`предлогом да Врховни касациони суд укине оба нижестепена решења и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, те да на седницу Врховног касационог суда буду позвани јавни тужилац и браниоци окривљеног, а све сходно одредби члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног достављен Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног З.П., адв. М.П. и адв. И.Г., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па сагласно томе, окривљени на основу члана 485. став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреде тог закона, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом. Бранилац окривљеног који има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети сам окривљени у смислу члана 71. тачка 5. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Браниоци окривљеног З.П. у захтеву за заштиту законитости истичу да су побијаним правноснажним решењима повређене одредбе члана 460. став 1. и члана

16. став 2. и став 5. ЗКП у вези са чланом 14. став 1. Закона о потврђивању уговора између Републике Србије и Републике Хрватске о изручењу, као и члан 5. став 4. и члан 16. став 1. тачка 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима уз образложење да нису испуњени услови за изручење окривљеног З.П. Републици Хрватској.

Имајући у виду да повреде члана 460. став 1. и члана 16. став 2. и став 5. ЗКП у вези са чланом 14. став 1. Закона о потврђивању уговора између Републике Србије и Републике Хрватске о изручењу, као и члан 5. став 4. и члан 16. став 1. тачка 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, нису дозвољени законски разлози због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је захтев бранилаца окривљеног оцењен као недозвољен.

С`тога је Врховни касациони суд из изнетих разлога а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.